

DE STEM van Rood Zuid

2 februari 2015

Zorg om de zorg

De effecten van de veranderingen in de zorg

FRED COHEN

Op 1 januari 2015 gaat het nieuwe zorgstelsel in. Mensen hebben veel zorgen over de zorg. Gaat het allemaal wel lukken, waar mag ik nog op rekenen, dit kan toch niet goed gaan, ik voorzie grote problemen met... Dit zijn veel gehoorde opmerkingen. Terecht maken mensen zich zorgen om de zorg.

Wij kunnen die zorgen niet wegnemen. Wel kunnen we daar aandacht aan geven. Door het organiseren van bijeenkomsten, waar onze leden hun zorgen kunnen uiten. De ouderencommissie organiseert in de middag van de 21e januari een bijeenkomst over 'Vitaal ouder worden'. Het programma wordt op de website aangekondigd.

Kom ook

Ik vind het fantastisch dat de ouderencommissie deze bijeenkomst organiseert. Het zijn leden die midden in onze afdeling staan, sociaal democraat in hart en nieren zijn en actieve leden die zich verantwoordelijk stellen voor waar behoefte aan is. Dus roep ik u op om die bijeenkomst bij te wonen. Ik zal er in ieder geval zijn.

Ook voor onze politieke vertegenwoordigers, met de steun-

fractie, is de zorg een zorg. Met Marijn van Ballegooijen, als lid van het dagelijks bestuur, is de portefeuille zorg in goede handen. Natuurlijk kan Marijn niet beloven dat hij dit of dat voor elkaar krijgt, maar hij kan wel beloven er alles aan te doen.

Problemen melden

Ook Flora Bremer zal er alles aan doen om de zaken zo goed mogelijk in goede banen te leiden. Daarbij is het nodig dat u problemen meldt die u ziet ontstaan. Dat is dit jaar al eerder gebeurd. Zorgvuldig en adequaat handelen van leden, ombudsteam en onze vertegenwoordigers, hebben ervoor gezorgd dat een groep ouderen toch hun maaltijden konden blijven ontvangen.

De redactie van de Stem van Zuid heeft de Zorg als thema gekozen. Ik vind dat een goede zaak.

Oproep:

De PvdA Amsterdam-Zuid is op zoek naar een voorzitter, een penningmeester en een bestuurslid. Geïnteresseerden kunnen zich melden bij de secretaris: d.putten7@chello.nl. In maart loopt de termijn voor de huidige bestuursleden af.

En de redactie van de Stem zoekt een vormgever, meer informatie bij Petra Urban: superurb@gmail.com

DE STEM VAN ROOD ZUID IS EEN
UITGAVE VAN DE AFDELING ZUID
VAN DE PARTIJ VAN DE ARBEID
AMSTERDAM

Zorg

Met in dit nummer:

ZORG VOOR ZUID

Door Marijn van Ballegooijen 2

VADERLIJKE PLICHTEN

Door Job van Amerongen 3

DE NIEUWE ZORG IN ZUID

Door Hans Wamsteeker 4

'OUD MAAR NOG NIET DOOD'

Door Estella Heesen 5

Zorg in Zuid STAAT OP DE RAILS

Door Estella Heesen

'Goed bedoeld, maar wij zijn er niet blij mee.'

Door Lies Opdam 7

IN MEMORIAM WIM GONGGRIJP

Door Jan Verjaal 8

Colofon

Hoofdredactie:

Tanja van Nieuwenhoven

Redactie:

Estella Heesen en Lies Opdam

Eindredactie:

Hans Wamsteeker

Vormgeving:

Petra Urban

Fotografie & illustraties:

Petra Urban (tenzij anders vermeld)

ZORGE VOOR ZUID

MARIJN VAN BALLEGOOIJEN

Wat is er nodig om te zorgen dat oude en chronisch zieke bewoners zo lang mogelijk in hun eigen buurt kunnen blijven wonen? Die vraag speelt de hoofdrol in stadsdeel Zuid. Mijn drie speerpunten zijn mantelzorgers, zorgteams en psychische problematiek.

Mantelzorgers

Veel Amsterdammers zorgen voor elkaar. In Zuid is 10% van de bewoners mantelzorger. Als ik met mantelzorgers spreek hoor ik meestal warme verhalen over de vanzelfsprekendheid waarmee ze zorg verlenen. Maar

mantelzorg kan ook zwaar zijn; een kwart van de mantelzorgers is zeer zwaar belast. Daardoor houden mantelzorgers het minder goed vol. En die overbelasting is ook niet goed voor de persoon die verzorgd wordt. Daarom wil ik dat het stadsdeel de steun aan mantelzorgers versterkt. We hebben al verschillende soorten steun klaar of in de steigers staan. We brengen mantelzorgers bij elkaar voor lotgenotencontact. Er zijn bijeenkomsten over zorgweetjes, over het bewaken van je eigen grenzen of over rouwverwerking. We hebben 'huiskamers' waar de zorgbehovende een middag kunnen verblijven, zodat de mantelzorger

even tijd voor zichzelf heeft. En we koppelen mantelzorgers aan vrijwilligers of professionals die de zorg even overnemen. Een groot manco is dat vrijwel niemand nog weet dat deze steun er is! Met een campagne gaan we vertellen dat mantelzorgers bij het zorgloket terecht kunnen. Als het daarmee lukt om te zorgen dat oude en chronisch zieken langer in hun eigen buurt kunnen blijven wonen, dan bekend dat veel voor hun kwaliteit van leven.

Zorgteam

Amsterdam Zuid krijgt in elke wijk een zorgteam. Daarin zitten bijvoorbeeld de thuiszorg, maatschappelijke dienstverlening, de huisartspraktijk en een welzijnswerker. Eigenlijk professionals die nu ook al in de wijk werken. Maar, goede voorbeelden daargelaten, er werd wel veel langs elkaar heen gewerkt, en soms was er sprake van concurrentie. Met het zorgteam moet samenwerking (eindelijk!) de overhand krijgen boven concurrentie. Een huisarts uit Buitenveldert legde me uit dat veel van zijn oudere patiënten sociaal eenzaam zijn. Dankzij de zorgteams werd het voor hem makkelijker om ook iets te betekenen voor het welzijn van zijn patiënten, door bijvoorbeeld contact te leggen met het Huis van de Wijk of met een maatjesproject.

Psychische problemen

Bewoners met psychische problematiek wonen vaker gewoon in de wijk. We merken dat nu al in de buurthuizen, die vaker deze bewoners te gast hebben. Bewoners en professionals weten dat niet altijd te plaatsen of in goede banen te leiden. Maar voor deze bewoners is het juist

ontzettend belangrijk om thuis te zijn in de wijk: een dagelijkse bezigheid, contact met buurtgenoten. Want die verbondenheid blijkt heel goed te helpen tegen terugval en bevordert de kwaliteit van leven bij aandoeningen als depressie en angst. We maken

komend jaar met de GGZ een plan over hoe we die verbinding kunnen maken.

Ik denk dat de verandering in de zorg past bij het karakter van de PvdA. We gaan zorgen dat bewoners met psychische problematiek en eenzaamheid

beter verbonden worden met de samenleving.

We gaan zorgen dat professionals samenwerken in plaats van concurreren. En we gaan zorgen dat de solidariteit van het zorgen voor elkaar het nodige steuntje in de rug krijgt.

VADERLIJKE PLICHTEN

Mijn vader overleed in mei van dit jaar in een verpleeghuis in het Noord-Hollandse Bergen. In dit verpleeghuis is hij, laat ik dat er in deze stormachtige tijden vooral bij zeggen, liefderijk verzorgd. Hij verbleef er maar twee maanden, maar dat was lang genoeg om te constateren dat de zusters het beste met hem voor hadden.

Vaders hebben vaderlijke plichten. Mijn vader heeft zijn vaderlijke plichten jegens mij altijd uitstekend vervuld. Hij was lovend en prijzend wanneer daar aanleiding toe was, maar hij kon ook gepast kritisch zijn. Een van de mooiste voorbeelden? In december 1992 werd ik namens de Partij van de Arbeid lid van een stadsdeelraad in Amsterdam. Ik droomde over een politieke carrière in dienst van de progressieve mensheid. In januari 1993 mocht ik mijn eerste onderwerp in de raad behandelen. Mijn maiden speech ging over de scholenfusie in het stadsdeel en ik stuurde mijn bijdrage ter beoordeling naar mijn vader. Het was een lang epistel, ik had er enorm mijn best op gedaan en ik verwachtte een schouderklop. Ik kreeg de volgende reactie terug: 'het is een misvatting dat de boodschap indringender wordt naarmate deze langer is gefor-

muleerd. Met liefdevolle groet, je vader'. Ik wist weer precies waar ik stond. Ik werd verpleegkundige en geen politicus.

Dinsdag 4 november stond een andere vader op en vervulde zijn vaderlijke plichten. Joop van Rijn, de vader van de staatsecretaris, alias 'De Oppasser'. Hij kreeg die benaming omdat hij altijd tussen 14.00 en 16.00 uur verblijft op de afdeling waar zijn dementerende echtgenote verblijft. Op dat tijdstip is er door 'ongelukkelijke dienstoverdracht' geen personeel. Hij noemde in de media zorg voor zijn vrouw 'ondermaats'. Hij luidde de noodklok, de storm is opgelaaid en zal voorlopig niet meer gaan liggen. Joop van Rijn heeft er even geen rekening mee gehouden dat hij 'de vader van' is en heeft daarmee zijn plichten jegens zoon en vaderland meer dan vervuld.

Ik hoop dat zijn zoon en mijn partijgenoot Martin ook weer precies weet waar hij staat. Net zoals ik, eenentwintig jaar geleden.

Job van Amerongen, verpleegkundige ouderenzorg en lid van de Partij van de Arbeid

DE NIEUWE ZORG IN ZUID

Door meer en betere zorg, hogere verwachtingen van de medische zorg, meer begeleiding van mensen die moeilijk mee kunnen komen en de vergrijzing stijgen de zorgkosten. Een doorsnee gezin betaalt meer dan € 11.000 per jaar aan zorg, via premie maar vooral via het loonstrookje en belastingen. De noodzakelijke kostenbeheersing in de zorg gaat niet zonder ingrijpende gevolgen. Feit is dat ouderen en mensen met een beperking zo lang mogelijk zelfstandig willen blijven leven. Ook moet de zorg goed, betaalbaar, en passend zijn. Daarom organiseert de rijksoverheid de ondersteuning en de langdurige zorg anders.

HANS WAMSTEEKER

Van AWBZ naar de nieuwe zorg

Met ingang van 1 januari wordt hetgeen in de Algemene wet bijzondere ziektekosten (AWBZ) was geregeld gespreid over de gemeenten en de zorgverzekeraars (decentralisatie). De gemeente is, via de Wet maatschappelijke ondersteuning (WMO), verantwoordelijk voor de lichtere vormen van zorg aan zelfstandig wonende hulpbehoevenden. De Wet langdurige zorg (Wlz) regelt de 24-uurs intensieve zorg in instellingen of thuis. De thuisverpleging en het persoonsgebonden budget (Pgb) zijn onderdelen van de Zorgverzekeringswet (Zvw). De uitwerking hiervan zorgde in december voor een forse politieke crisis. Zoals het er naar uit ziet is de decentralisatie van de zorg nu compleet.

Van aanbod naar vraag

Veel hulpverlenende organisaties zijn nog te veel gericht op hun eigen product. Daar moet de omslag komen naar een houding die gericht op de vraag van de klant. Die vraag moet, op maat, vertaald worden in een plan van aanpak, waarin de eigen kracht en het netwerk van de cliënt centraal staan. Het stadsdeel kan die verandering bij de instellingen wel afdwingen want er is een subsidierelatie, maar effectiever is wellicht je als stadsdeel aan te passen aan het tempo van verandering dat de organisaties kiezen.

Nieuwe werkwijze

Voor wie onder de AWBZ een indicatie had gaat er in 2015 niets veranderen. Maar wie als cliënt nieuw is zal met de nieuwe werkwijze te maken krijgen.

De spin in het web in Zuid is de praktijkondersteuner van de huisarts. Die komt bij de mensen thuis en ziet welke hulp nodig is. In het project Beter thuis in Zuid is in Buitenveldert al ervaring opgedaan. In het Wijkzorgteam, dat voor de aanpak gaat zorgen, zitten alle disciplines die in de wijk nodig zijn waaronder de thuiszorg en de maatschappelijke dienstverlening. Het is geen vaststaand team met een teamleider en een bureau maar een netwerk rond de praktijkondersteuner.

Er is natuurlijk wel een plek met een spreekuur waar iemand die hulp vraagt terecht kan. Denk aan het Loket Zorg en Samenleving.

De praktijkondersteuner kijkt verder dan de gezondheid maar let ook op andere zaken zoals

bijvoorbeeld de administratie en de financiën. Hoe het zit met de dagbesteding en hoe loopt het contact met de familie? Doordat er voor elk probleem wel iemand in het team zit die dit op kan pakken durft de praktijkondersteuner door te vragen. Alle patiënten van de huisarts boven de 75 jaar krijgen, op indicatie van de huisarts, een bezoekje aan huis.

Keukentafelgesprek.

Om te zorgen dat, in samspraak met degene die hulp vraagt, de juiste hulpvraag op tafel komt wordt de gemeente

verantwoordelijk voor het doen houden van een 'keukentafelgesprek'. Daar komt een zorgplan uit.

In dat plan staat wie de cliënt

kan inschakelen en waarbij hulp geboden wordt. Het blijft mogelijk een persoonsgebonden budget (Pgb) te ontvangen om daarmee de regie van de besteding in eigen hand te houden. De gemeente heeft al een Pgb voor volwassenen en daar komt nu een regeling bij die voor jongeren gaat gelden.

Gaat het lukken?

Opvallend was dat tijdens de recente bijeenkomst van Stadsdorp Rivierenbuurt over dit onderwerp er, naast de vele vragen en onzekerheden die werden geformuleerd, vertrouwen in de aanpak te signaleren viel.

'OUD MAAR NOG NIET DOOD'

ESTELLA HEESSEN

Over zorg gesproken. Wie wil weten hoe het tegenwoordig toe gaat in een doorsnee verpleeghuis in den lander leest 'Poging en iets van het leven te maken' van de 83-jarige Hendrik Groen. Groen beschrijft zijn dagelijkse besommeringen, waar hij aan denkt en wat hij meemaakt. Nuchter en met droge pen geschreven. Over de koekjes bij de thee, de vaste plaats aan tafel, de klagers, de zeurders, de ziektes. Geschrokken neemt de lezer kennis van een betuttelende directie. Regels zijn regels, zegt Groen cynisch. Met verontwaardiging maar met een snedigheid van 'oordeelt u zelf maar'. Er valt veel te lachen maar onderhuids is er ook verdriet. Samen met zijn vrienden zoekt Groen een eigen weg. 'Oud maar

Pogingen iets van het leven te maken

Het geheime dagboek van Hendrik Groen, 83½ jaar

Boekomslag

nog niet dood', afgekort Omnido, heet het clubje dat Groen samen met zes medebewoners opricht. Ze bezoeken het casino, organiseren een jeu de boules wedstrijd, een workshop koken en gaan op fietstaxi's door het

polderlandschap. Ze genieten, de drank vloeit welig en ze hebben lol met elkaar. Groen fleurt er van op in het grijze bestaan dat hij heeft.

Maar toch, oud worden is pijnlijk. Het lichaam wil niet meer maar de geest is nog helder en scherp. Hij heeft verdriet om zijn vrouw en zijn overleden dochter die op jonge leeftijd verdronken is. De observaties van Groen zijn raak, soms politiek en vaak maatschappelijk relevant. Het is een must voor iedereen die met ouderen te maken heeft. En dat zijn we tenslotte allemaal.

Pogingen iets van het leven te maken. Het geheime dagboek van Hendrik Groen, Meulenhoff, € 18.95, ISBN 9789029089975

Zorg in Luid

Sigrid van Dijke: 'Vaak ruik ik bij binnenkomst hoe het gaat met een patiënt'

STAAT OP DE RAILS

ESTELLA HEESSEN

Het gaat er niet om dat je je standaardvragenlijstje afvinkt en vervolgens het juiste protocol afwerkt. Nee, je moet zien en voelen hoe het gaat met iemand. Vaak ruik ik bij binnenkomst hoe het gaat met de patiënt. ' Aan het woord is 39-jarige Sigrid van Dijke, één van de praktijkondersteuners van de huisartsenpraktijk Rivierenbuurt. Eentje die je zelf in huis hoopt te krijgen als het nodig is: goed opgeleid, jaren ervaring, kent de sociale kaart, is betrokken en werkt vanuit haar hart. En ze weet van wanten. Vier dagen in de week fiets ze door de wijk en gaat op bezoek -zo'n acht tot tien per dag- bij haar patiënten. Of als het kan, belt ze.

Pilot in Zuid

In 2013 is in stadsdeel Zuid de pilot Zorg en Welzijn voor kwetsbare ouderen in Buitenveldert van start gegaan. De huisarts moet de spil in het web worden van de hulp aan deze groep. Hij of zij kent de groep en heeft er contact mee. Maar de sociale kant heeft meer aandacht nodig. Daar komt de praktijkondersteuner om de hoek kijken. Een verpleegkundige die onderzoekt hoe het werkelijk gaat met de ouderen in een huisartsenpraktijk. Van Dijke is begonnen met een lijst van alle patiënten boven de 75 jaar. Vervolgens

is een selectie gemaakt van de meest kwetsbare patiënten en degene die niet vaak bij de huisarts komen. Iedereen kreeg een bezoek: 'Je scant de patiënt. Hoe is de gezondheid? Is het huis schoon en de administratie op orde? Hoe zit het met de contacten? Loopt het leven een beetje zo als het zou moeten? Ik krijg ook te maken met eenzaamheid, verwaarlozing, mishandeling. Niet altijd, maar vaak krijg je bij binnenkomst al een eerste indruk en die is meestal juist.'

Vertrouwensband

Toch is het niet zo simpel als het lijkt. Toen ik haar vroeg een dagje met haar mee te gaan naar de patiënten wees ze dat af. Van Dijke: 'Met velen heb ik een vertrouwensband opgebouwd. Dat is in veel gevallen een fragiel contact waar ik uiterst zorgvuldig mee om ga. Ik heb te maken met kwetsbare ouderen. Er zijn met regelmaat zorgmijders. Zij willen liever geen pottenkijkers.' Van Dijke bespreekt de patiënten met de huisarts en kijkt wat er moet gebeuren. Sommigen krijgen wekelijks bezoek, anderen elke drie maanden. Van Dijke weet de weg in de wijk en kan de oudere naar instanties verwijzen als dat nodig is. Dat kan van alles zijn: hulp bij de administratie, activiteiten in de wijk, een er-

gothérapeut of de thuiszorg. En ze houdt contact met familie of naasten. Dat kan ook een buurvrouw zijn. Daarnaast, telefoneren met en langs gaan bij instanties, maatschappelijk werkers, de kerken in de buurt, vrijwilligersorganisaties. Kortom een spil in het web.

Een heel team

Bij een complexe problematiek wordt de oudere besproken in een groter team. Daar zit altijd de huisarts, de praktijkondersteuner, een specialist oudergeneeskunde en eventueel andere professionals bij die de oudere goed kennen. De pilot in Zuid wordt vervolgd. In principe krijgen alle huisartsen een praktijkondersteuner, betaald met geld van de zorgverzekering. Daarnaast wordt vanuit het Rijk de wijkverpleging toegevoegd aan het pakket zorgverleners. De komst van de wijkverpleegkundige, die onafhankelijk van de huisarts werkt', ziet Van Dijke juist als een aanvulling. 'We zullen samenwerken. En ja, soms zullen we elkaar overlappen. Als het goed is lost zich dat vanzelf op. Tenslotte werken we allemaal voor hetzelfde doel. De kwetsbare ouderen te ondersteunen zodat zij zoveel mogelijk zelfstandig kunnen blijven.'

foto's Lies Opdam

LIES OPDAM

Anna den Ouden, (1929) gepensioneerd verpleegkundige, afkomstig uit een A.R. milieu, was actief in de PPR. Toen deze opging in Groen Links koos zij voor een lidmaatschap van de PvdA.

Pieter Rijswijk (1941) was boekhouder, had later een eigen bedrijf en is sinds dertig jaar lid van de PvdA. Hij was van 1990 tot 1998 deelraadslid in De Baarsjes en woont nu in Zuid.

Anna loopt moeizaam met een looprekje. Daarom heeft ze tien uur per maand zorg in de vorm van huishoudelijke hulp; boodschappen en maaltijden worden aan huis bezorgd. Haar zus doet grotere inkopen zoals een nieuwe koelkast en brengt haar naar de huisarts en de fysiotherapie.

Pieter kan niets meer zelf doen en heeft acht uur per week hulp in de huishouding. Daarnaast twaalf uur zorg zonder verblijf (ZZV). Elke ochtend komt er iemand om hem te helpen met wassen, aankleden en een ontbijtje. 's Avonds krijgt hij hulp bij

‘Goed bedoeld, maar wij zijn er niet blij mee.’

het klaarmaken voor de nacht. De boodschappen mogen officieel niet door de huishoudelijke hulp worden gedaan. Warme maaltijden kunnen worden bezorgd à zes euro per stuk, maar dat is te duur om elke dag te doen voor iemand met alleen AOW.

Beide hebben een brief ontvangen van de gemeente Amsterdam met daarin de mededeling dat de zorg volgend jaar voorlopig hetzelfde blijft en dat er in de loop van het jaar iemand langskomt voor het zogenaamde keukentafelgesprek.

Anna vreest dat zij minder hulp zal krijgen, terwijl zij er niet mobieler op wordt. De thuiszorg wordt ‘anders’ ingericht en er zijn massaal mensen ontslagen. Op de zwaarste gevallen wordt niet bezuinigd, wat ten koste zal gaan van de minder hulp behoevenden. Dit zal leiden tot verwaarlozing, vervuiling, versnelde aftakeling, waardoor ook deze mensen terecht zullen komen in de eerste groep. Pieter verwacht dat de ZZV gehandhaafd blijft maar dat de huishoudelijke hulp vervangen zal moeten worden door mantelzorgers. Hij heeft alleen een 71-jarige broer in Almere en die komt niet naar Amsterdam om zijn huishouden te doen. Omdat hij niet meer buiten komt, heeft hij nauwelijks contact met de burens.

Ook over de financiën maakt hij zich zorgen: hij had door een aantal toeslagen (bijzondere bijstand, tegemoetkomingen lage inkomens en chronisch zieken) ca 1.900 euro per jaar bovenop

zijn AOW maar deze worden volgend jaar allemaal afgeschaft. De politiek blijft in gebreke. Heel spijtig dat de werkers op de vloer, de hulpen en verzorgenden, die met liefde hun werk doen en vaak meer dan waartoe ze verplicht zijn, aan de kant worden gezet en vervangen worden door duurdere professionals die mantelzorgers moeten begeleiden, vindt Pieter. Hij is ook bang dat het resterende professionele werk fabrieksmatig zal worden: snel, snel, snel en geen tijd voor een kopje koffie.

Of er wel onderzoek is gedaan of een goedwillende, maar moeilijk te regelen participatiemaatschappij wel voordeliger is dan een goedgeorganiseerde verzorgingsstaat, vraagt Anna zich af. De ontwikkelingen van nu brengen vele ouderen op de gedachte dat ze er eigenlijk niet meer mogen zijn en dan lijkt euthanasie een voor de hand liggende en goedkope oplossing. En dat in een rijk en beschaafd land. We dienen ons te bekommeren om de zwaksten in de samenleving, weet u nog wel?

Foto: familie Gonggrijp

IN MEMORIAM WIM GONGGRIJP

JAN VERJAAL

Zondag 11 januari is onze afdelingsgenoot Wim Gonggrijp overleden.

Wim was, bijna vier decennia lang, in de partij actief sinds hij lid werd in de tijd van het kabinet Den Uyl. Hij maakte indruk door zijn betrokkenheid, geïnteresseerdheid en altijd positief-kritische houding.

Actief bij ledenvergaderingen en in commissies van: Zuid II, Oud-Zuid en Zuid. Eerst in het gewest Amsterdam, later in Noord-Holland. Op landelijke congressen, in de Politieke Ledenraad en in de Adviesraad Verenigingszaken.

Mijn eerste contacten had ik met hem toen wij in 2009 in de kandidaatstellingscommissie voor de PvdA-lijst voor de deelraad Zuid zaten. Zijn ruime ervaring stelde hij ter beschikking, zonder

die aan ons op te dringen. Wij hebben daar dankbaar gebruik van gemaakt.

Ook later, bij landelijke congressen, of als ik hem belde over gewestelijke kwesties, hij was altijd bereid zijn kennis te delen. Wim zeurde nooit, en als hij het niet met je eens was kon hij dat heel goed uitleggen.

In de afgelopen jaren ging het niet altijd goed met zijn gezondheid: dan lag hij ineens op het randje in de VU, maar wat later had je hem aan de telefoon in Praag, of vlak voor een vergadering van de verenigingsraad op de Herengracht. Dat zal nu niet meer gebeuren.

Een paar jaar geleden gingen we samen naar een landelijk partijcongres in Apeldoorn. We heb-

ben daarna in Apeldoorn Indisch gegeten. Hij vertelde over zijn jeugd in Indië, over zijn ervaringen in het Jappenkamp. Nuchter, goedmoedig, en met die droge humor. Wim ten voeten uit.

Afscheid nemen van Wim is mogelijk op vrijdag 16 januari in de Willem de Zwijgerkerk, Olympiaweg 14

Inloop vanaf 13.00 uur, de dienst begint om 13.30 uur

Na afloop is er gelegenheid elkaar te ontmoeten

De crematie zal plaatsvinden in besloten kring.

(voor de volledige tekst zie: <http://www.pvdaamsterdam.nl/stadsdeel/zuid>)